

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 303976 / HA ZA 08-418

Vonnis van 18 november 2009

in de zaak van

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ABK KUNSTSTOFFEN B.V.,
gevestigd te Beek en Donk, gemeente Laarbeek,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
TRANSCARE B.V.,
gevestigd te Montfoort,

eiseressen,

advocaat: mr. L.M. Bruins te 's-Gravenhage,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
SNOEKS AUTOMOTIVE B.V.,
gevestigd te Nieuw-Vennep, gemeente Haarlemmermeer,
gedaagde,
advocaat: mr. P.J.M. von Schmidt auf Altenstadt te 's-Gravenhage.

Partijen zullen hierna ABK, Transcare en Snoeks genoemd worden. De zaak is voor ABK en Transcare behandeld door mrs. W.A.J. Hoorneman en N.C. Voortman, advocaten te Utrecht en voor Snoeks door mrs. K.A.J. Bisschop en H. Zagers, advocaten te Amsterdam.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 21 december 2007;
- de op 6 februari 2008 door ABK en Transcare in het geding gebrachte producties 1 t/m 9;
- de conclusie van antwoord van 2 april 2008 van de zijde van Snoeks, met producties 1 t/m 18;
- het tussenvonnis van 16 april 2008 waarbij een comparitie van partijen is bepaald;
- de brief van 23 mei 2008 van de rechtbank waarin partijen wordt verzocht zich te beraden op het aantal te benoemen deskundigen en de persoon/personen die daarvoor in aanmerking zouden komen mocht de rechtbank een deskundige moeten benoemen om tot een schatting van de schade te komen;
- de faxberichten van 9 september 2008 van de zijde van ABK en Transcare en van 18 september 2008 van de zijde van Snoeks, beide in reactie op het verzoek van de rechtbank;
- het proces-verbaal van comparitie van partijen van 23 september 2008.

1.2. Vonnis is nader bepaald op heden.

2. Voorafgaande procedures

Kort geding en hoger beroep, bodemprocedure en hoger beroep, procedure bij het EOB

2.1. Zowel Snoeks als ABK en Transcare zijn actief op de markt voor inbouwkits voor bedrijfswagens waarmee deze worden voorzien van extra zitplaatsen, waardoor een zogenoemde 'dubbelcabine' ontstaat. ABK en Transcare zijn in 2003 op de markt gekomen met framesystemen voor dergelijke inbouwkits onder de namen "basis", "Prominent" en "Arbo".

2.2. Inzet van het geschil was de door Snoeks gestelde inbreuk op haar Europees octrooi EP 0 778 176 met de titel "Vehicle rear seat" verleend voor onder meer Nederland (hierna: EP 176 of het octrooi) door ABK en Transcare. Het octrooi ziet op een inbouwkits voor het creëren van achterbanken in bedrijfsauto's. Door ABK en Transcare werd de geldigheid van het octrooi betwist.

2.3. Op 4 en 8 juli 2003 heeft Snoeks gepoogd conservatoir beslag tot afgifte te leggen op vermeend inbreukmakende zaken onder (een rechtsvoorganger van) Transcare alsmede conservatoir derdenbeslag op haar banktegoeden, doch geen van deze beslagen heeft doel getroffen.

2.4. Op 8 juli 2003 heeft Snoeks conservatoir beslag tot afgifte gelegd op vermeend inbreukmakende zaken onder ABK alsmede conservatoir derdenbeslag op haar banktegoeden. Deze beslagen hebben doel getroffen. Blijkens de lijst met goederen waarop beslag is gelegd, betroffen dat framesystemen en andere producten bestemd voor de inbouw in de Nissan Primastar, Opel Vivaro en Renault Traffic (in de markt aangeduid als PVT bedrijfsauto's).

2.5. Daarnaast is door Snoeks tegen onder meer ABK en Transcare ter zake van octrooi-inbreuk een kort geding procedure aangespannen. In zijn vonnis van 3 oktober 2003 verbood de voorzieningenrechter van deze rechtbank ABK en Transcare en de overige gedaagden op straffe van een dwangsom inbreuk te maken op het voorshands geldig geoordeelde EP 176. Snoeks heeft dit vonnis ten uitvoer doen leggen.

2.6. ABK en Transcare lieten Snoeks daarop weten in hoger beroep zullen te komen van het kort geding vonnis en oppositie in te stellen tegen de verlening van EP 176 bij de oppositieafdeling van het Europees Octrooibureau (hierna ook: EOB) in München.

2.7. Op 9 december 2004 bekrachtigde het Hof 's-Gravenhage het vonnis van de Haagse voorzieningenrechter van 3 oktober 2003.

2.8. In de bodemprocedure die op het kort geding volgde oordeelde de Rechtbank 's-Gravenhage op 1 juni 2005 dat het octrooi Van Snoeks inventiviteit ontbeerde en vernietigde zij het Nederlandse deel van EP 176. Ook werd Snoeks – uitvoerbaar bij voorraad – veroordeeld tot betaling van schade die zij door het handhaven van haar octrooi had veroorzaakt, op te maken bij staat. Tegen deze beslissing werd door Snoeks spoedappel ingesteld.

2.9. Bij brieven van 10 maart 2005, 15 februari 2006 en 14 augustus 2006 gericht aan onder meer ABK en Transcare heeft de raadsman van Snoeks de verjaring van mogelijk verbeurde dwangsommen uit hoofde van de tenuitvoerlegging van het kort geding vonnis gestuit.

2.10. Op 23 januari 2007 is het octrooi door de Technische Kamer van Beroep van het EOB integraal herroepen.

3. Vorderingen van ABK en Transcare en verweer

3.1. ABK en Transcare hebben hun vorderingen gebaseerd op een berekening van de schade opgesteld door drs. F.A.J. Kalkhoven. In zijn rapport van 22 januari 2008 baseert Kalkhoven zich onder meer op verkoopgegevens van RAI DataCentrum.

3.2. De bedragen die in de dagvaarding zijn genoemd wijken op sommige punten af van de bedragen genoemd in dit rapport. Dat komt volgens ABK en Transcare omdat zij ten tijde van het uitbrengen van de dagvaarding nog niet beschikten over het definitieve rapport. Nu zij evenwel ter comparitie (of daarvoor) hun eis niet hebben gewijzigd, zal worden uitgegaan van de bedragen die in de dagvaarding worden gevorderd, te weten (alles te vermeerderen met wettelijke rente):

ten aanzien van ABK

- gedeelde winst	EUR 952.156,-
- imagoschade	EUR 81.986,-
- bijkomende kosten	EUR 15.000,-
- bewaarkosten	EUR 15.322,-
- waardeverlies beslagen zaken	EUR 26.568,-

ten aanzien van Transcare

- gedeelde winst	EUR 940.658,-
- imagoschade	EUR 78.983,-
- bijkomende kosten	EUR 15.000,-
- bewaarkosten	EUR 13.952,-
- waardeverlies beslagen zaken	EUR 7.814,-

3.3. Snoeks voert verweer waarop hierna, voor zover relevant, zal worden ingegaan.

4. De beoordeling

Gederfde winst

4.1. ABK en Transcare voeren aan dat de periode waarover Snoeks aansprakelijk kan worden gehouden voor de door ABK en Transcare ten gevolge van de handhaving door Snoeks van haar octrooirechten gedeelde winst aanvangt met de beslaglegging begin juli 2003 en eindigt op 31 december 2010 omdat zij vanaf de beslaglegging niet langer in staat waren hun producten aan te bieden, dat zij tot de einduitspraak in de oppositieprocedure op 23 januari 2007 niet in staat zijn geweest *preferred supplier* te worden van een leverancier

---

van bedrijfsauto's en dat zij in de tussengelegen periode geen productontwikkeling hebben kunnen doen, zodat de schade (ten minste) na-ijlt tot ultimo 2010.

4.2. Volgens Snoeks begint de periode waarover zij schadelijktig zou kunnen zijn niet eerder dan op 7 oktober 2003, de dag dat het kort geding vonnis aan ABK en Transcare is betekend. Met het eerder gelegde conservatoir beslag heeft Snoeks ABK en Transcare niet verhinderd verder te produceren en/of inbouwkits te plaatsen, zo stelt Snoeks.

4.3. De rechtbank is van oordeel dat de periode waarover Snoeks aansprakelijk kan worden gehouden voor de gedeerde winst van ABK en Transcare ten gevolge van de handhaving door Snoeks van haar octrooirechten, wat ABK betreft aanvangt op de datum waarop beslag is gelegd bij ABK op de bij haar aanwezige voorraad. Daarmee was het voor ABK immers feitelijk onmogelijk geworden deze beslagen producten aan te bieden of te leveren. Of die periode, vanwege de dreiging die uitging van de poging tot beslaglegging bij Transcare, wat Transcare betreft ook reeds toen aanving (zoals door Transcare gesteld) of eerst bij tenuitvoerlegging van het kort geding vonnis (zoals Snoeks aanvoert), kan in het midden blijven gelet op hetgeen hierna wordt overwogen. De rechtbank is verder van oordeel dat de periode waarover Snoeks aansprakelijk is eindigt met de uitspraak van deze rechtbank in de bodemprocedure d.d. 1 juni 2005. Vanaf die datum kwam de werking van de voorlopige voorzieningen te vervallen en stond het ABK en Transcare vrij de markt met de door Snoeks aangevallen producten te betreden.

4.4. Dat vanwege het door Snoeks ingestelde appel onzekerheid bleef bestaan over het uiteindelijke oordeel over de geldigheid van het octrooi en de mogelijke inbreuk daarop door ABK en Transcare is geen omstandigheid waarvoor Snoeks aansprakelijk kan worden gehouden. Uitgangspunt is dat degene die zich beroept op haar toekomstige intellectuele eigendomsrechten slechts onder bijzondere omstandigheden onrechtmatig zal handelen, bijvoorbeeld indien zij weet, dan wel dient te beseffen, dat een serieuze niet te verwaarlozen kans bestaat dat deze rechten geen stand zullen houden in rechte. Denkbaar is in een dergelijke situatie dat het instellen van hoger beroep misbruik van recht zou opleveren. Daarvan was onder de gegeven omstandigheden echter geen sprake. Dat ABK en Transcare vanwege die onzekerheid uit eigen beweging hebben besloten niet reeds na 1 juni 2005 de markt te gaan betreden met de bewuste framesystemen moet voor hun eigen rekening blijven. Ook het feit dat het beslag niet werd opgeheven leidt niet tot een ander oordeel, omdat ABK en Transcare vrij waren nieuwe framesystemen te (laten) produceren en deze te verhandelen.

4.5. Ook de door de raadslieden van Snoeks op 15 februari 2006 en 14 augustus 2006 verzonden brieven maken dat niet anders. Blijkens zowel de aanhef als de inhoud ervan zijn deze brieven uitsluitend verzonden om de verjaring van mogelijk verbeurde dwangsommen uit hoofde van de tenuitvoerlegging van het kort geding vonnis te stuiten. Deze brieven kunnen daarom – in het licht van de uitspraak van de rechtbank in de bodemprocedure, waarmee de werking van de in het kort geding vonnis gegeven voorlopige maatregelen kwam te vervallen – niet worden beschouwd als onrechtmatige handhaving van het octrooi door Snoeks.

4.6. De schadeberekening van ABK en Transcare is gebaseerd op verkoopcijfers van bestelauto's afkomstig van RAI DataCentrum en het aantal kentekenhouders met een dubbele cabine. Aan hun schadeberekening leggen ABK en Transcare ten grondslag dat zij het voornemen hadden om een landelijk dekkend dealernetwerk op te zetten (ombouwcentra die

---

framesystemen van ABK en Transcare zouden gebruiken) en tevens ombouw te gaan uitvoeren in eigen beheer en dat zij een marktaandeel van respectievelijk 4,31% en 4,08% (in het rapport wordt zelfs uitgegaan van een gezamenlijk marktaandeel van 10%) hadden kunnen bereiken gelet op de gunstige tijd, hun bestaande contacten in de markt, alsmede de scherpe prijs die de bestaande monopoliepositie van Snoeks zou doorbreken.

4.7. Snoeks aanvaardt dat zij aansprakelijk kan worden gehouden indien en voor zover ABK en Transcare schade hebben geleden ten gevolge van de handhaving van haar octrooi. Snoeks bestrijdt evenwel dat ABK en Transcare de door hen gestelde schade daadwerkelijk hebben geleden ten gevolge van de handhavingshandelingen van Snoeks. Verder is het marktaandeel van respectievelijk 4,31% en 4,08% dat ABK en Transcare naar hun stelling zouden hebben gerealiseerd volgens Snoeks niet gebaseerd op geloofwaardige aannames en kan bij gebreke van enige feitelijke onderbouwing ook overigens niet worden aangenomen dat ABK en Transcare ten gevolge van de handhaving van Snoeks' octrooirechten enige schade hebben geleden.

4.8. De rechtbank overweegt als volgt.

4.9. Ter comparitie hebben zowel ABK en Transcare als Snoeks medegedeeld dat de cijfers die er zijn ten aanzien van het aantal dubbelcabines niet betrouwbaar zijn en bovendien niet maatgevend voor de begroting van gedeelde winst wegens gemiste verkopen van het bewuste framesysteem. Deze cijfers geven geen inzicht in de datum van inbouw en ook wordt geen onderscheid gemaakt tussen systemen met een gordel (waarop het octrooi van Snoeks betrekking had) en zonder een gordel. Daarnaast gaat de schadeberekening uit van een marktaandeel in de ombouw van dubbelcabines in alle op de markt zijnde modellen. Naar ABK en Transcare hebben erkend was het bewuste framesysteem evenwel bestemd voor inbouw uitsluitend in PVT bedrijfsauto's. Om die redenen kan de schadeberekening, die uitgaat van een aanzienlijk marktaandeel voor inbouw van dubbelcabines in bedrijfswagens van alle merken en modellen, niet zonder meer tot uitgangspunt worden genomen bij de begroting van gedeelde winst door ABK en Transcare.

4.10. ABK en Transcare hebben gesteld - en Snoeks heeft erkend - dat de importeur en/of dealerorganisatie van een autoleverancier bij de introductie van een nieuw model bepaalt met welke leverancier van inbouwsystemen een *preferred suppliership* wordt aangegaan en derhalve aan wie de opdrachten voor het plaatsen van inbouwsystemen worden gegund. Voor het succesvol betreden van de markt is het dus nodig zo'n *preferred suppliership* te verkrijgen bij de introductie van een nieuw model bedrijfswagen. Snoeks heeft onvoldoende gemotiveerd weersproken gesteld dat in de periode tussen juli 2003 en juni 2005 geen nieuwe modellen zijn uitgebracht. Na de introductie in januari 2003 van de Volkswagen T5, zijn pas in juli 2006 nieuwe modellen gekomen (Citroën Jumper, Fiat Ducato en Peugeot Boxer) en de door ABK en Transcare genoemde nieuwe modellen van Volkswagen en Mercedes zijn in september 2006 geïntroduceerd. Daaruit volgt naar het oordeel van de rechtbank dat het feit dat ABK en Transcare in de periode tussen 8 juli 2003 en 1 juni 2005 niet als *preferred supplier* zijn geselecteerd niet aan de handhaving door Snoeks van haar octrooirechten kan worden toegerekend. Niet voldoende gesubstantieerd gesteld en niet in te zien is dat ABK en Transcare vanwege de handhaving van het octrooi door Snoeks niet in staat zouden zijn geweest is om mee te dingen naar het *preferred suppliership* voor modellen die na 1 juni 2005 zijn geïntroduceerd, toen de bodemrechter had geoordeeld dat Snoeks' octrooi nietig was.

4.11. Ter zitting hebben ABK en Transcare nog gesteld dat niet voor iedere inbouw van een framesysteem een preferred suppliership nodig is. Zij hebben aangevoerd dat zij de door Snoeks gewraakte systemen in de periode voorafgaand aan de beslaglegging aanboden aan ombouwbedrijven – waaronder de importeur van Mercedes – alsmede dat zij ook zelf bedrijfswagens ombouwden. Enige onderbouwing daarvan ontbreekt evenwel, terwijl Snoeks heeft aangevoerd dat het – in elk geval wat betreft de aan Mercedes geleverde producten – uitsluitend ging om separatiewanden en niet (ook) de bewuste framesystemen. Ook ontbreken verkoopcijfers van ABK en Transcare terzake van deze framesystemen in de periode na 1 juni 2005. Daarnaast heeft Snoeks met stukken onderbouwd aangevoerd dat ABK en Transcare in de relevante periode alternatieve producten (met gordelsysteem) hebben aangeboden voor de inbouw van dubbelcabines in PVT bedrijfsauto's. Gegevens omtrent door ABK en Transcare verkochte aantallen en behaalde winst met de verkoop van die alternatieve systemen ontbreken ook. Aldus kan niet met voldoende mate van zekerheid worden vastgesteld dat ABK en Transcare ten gevolge van de handhaving door Snoeks van haar octrooi in genoemde periode winst hebben gederfd in verband met het uitblijven van verkopen van de door Snoeks aangevallen producten.

4.12. De rechtbank is van oordeel dat de gestelde winstderving evenmin kan worden begroot aan de hand van de door ABK en Transcare gedane aannames, omdat de grondslag voor die aannames niet deugdelijk is onderbouwd. Ter onderbouwing van hun stelling dat zij een marktaandeel hadden kunnen bereiken van respectievelijk 4,31% en 4,08% hebben ABK en Transcare aangevoerd dat zij al een landelijk dealernetwerk hadden opgezet althans daartoe plannen hadden, dat zij al contacten hadden in de markt, dat de marktomstandigheden in de relevante periode gunstig waren en voorts dat Snoeks een monopoliepositie op de markt had die zij met hun scherpe prijs gemakkelijk hadden kunnen doorbreken. Dat alles wordt door Snoeks bestreden.

4.13. Van het door ABK en Transcare gestelde voornemen om een landelijk dekkend dealernetwerk op te zetten is geen bewijs aangedragen. Slechts hebben ABK en Transcare een lijstje verstrekt met daarop de namen van zes bedrijven. Geen van de genoemde bedrijven is gevestigd in de Randstad, waar de meeste bedrijfsauto's worden verkocht. Ook is niet duidelijk wat de relatie is tussen ABK en Transcare enerzijds en die bedrijven anderzijds. Contracten of andere schriftelijke bewijsstukken daaromtrent ontbreken. Aldus kan niet worden aangenomen dat ABK en Transcare met deze bedrijven daadwerkelijk afspraken hadden gemaakt omtrent de inbouw van de door Snoeks aangevallen inbouwsystemen en evenmin dat de uitvoering daarvan is verhinderd door de handhaving door Snoeks van haar octrooi. Van (het voornemen over te gaan tot) ombouw in eigen beheer is evenmin enig bewijsstuk overgelegd.

4.14. Voor zover ABK en Transcare met de stelling dat zij al relevante contacten hadden in de markt het oog hadden op andere contacten dan met dealers, geldt dat deze stelling evenmin is gespecificeerd, noch met stukken onderbouwd, zodat niet aannemelijk is geworden dat ABK en Transcare vanwege het bestaan van dergelijke contacten reeds een startpunt hadden om de markt te gaan betreden.

4.15. Ter onderbouwing van de door hen gestelde gunstige marktomstandigheden verwijzen ABK en Transcare naar wetgeving op grond waarvan gordels op de achterbank verplicht werden gesteld, waarmee het noodzakelijk werd de achterbank te zekeren, hetgeen met het door ABK en Transcare aangeboden product kon worden bewerkstelligd. ABK en

---

Transcare miskennen daarmee echter dat er alleen een verplichting gold om gordels op de achterbank te dragen indien daadwerkelijk gordels aanwezig waren, maar dat het hebben of aanbrengen van gordels op de achterbank bij het inbouwen van dubbelcabines niet verplicht werd gesteld. Dat van die wetgeving een positief effect uitging voor de verkoop van het door ABK en Transcare aangeboden systeem kan daarom niet worden aangenomen.

4.16. Snoeks heeft verder gemotiveerd en met stukken onderbouwd aangevoerd dat zij geenszins monopolist was op de markt voor inbouwsystemen voor bedrijfswagens. Dat volgt ook uit de stelling van ABK en Transcare zelf dat er op de markt drie systemen waren voor het plaatsen van dubbelcabines, waarvan er één was ontwikkeld door Snoeks. Dat ABK en Transcare alleen al op grond van gunstiger prijsvoering – waarvoor zij ook geen enkele onderbouwing heeft gegeven – een substantieel marktaandeel zou kunnen verkrijgen kan, gelet op de reeds bestaande concurrentieverhoudingen op die markt, dan ook niet zonder meer worden aangenomen.

4.17. Uit het voorgaande volgt dat geen van de grondslagen voor de aanname van ABK en Transcare dat zij een marktaandeel van respectievelijk 4,31% en 4,08% hadden kunnen bereiken, welke aanname zij aan de door hen berekende gedeelde winst ten grondslag hebben gelegd, aannemelijk zijn geworden. Aangezien evenmin aannemelijk is dat ABK en Transcare door toedoen van Snoeks een preferred suppliership zijn misgelopen, zoals hiervoor in r.o. 4.10 overwogen, wijst de rechtbank dit onderdeel van de gevorderde schade af.

Imagoschade

4.18. ABK en Transcare stellen schade te hebben geleden doordat zij na de kort geding uitspraken gemaakte afspraken met afnemers niet konden nakomen en dat hun goede en betrouwbare naam is geschaad doordat zij in de markt bekend kwamen te staan als ‘inbreukmakers’. Snoeks bestrijdt dat. De rechtbank wijst ook deze schadepost van de hand. ABK en Transcare hebben geen stukken overgelegd op grond waarvan kan worden aangenomen dat ABK en Transcare enige afspraak met afnemers ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de kort geding uitspraken door ABK en Transcare niet hebben kunnen nakomen. Snoeks heeft voorts onweersproken gesteld dat zij met de kort geding uitspraken op geen enkele wijze de publiciteit heeft gezocht. Ook stond het ABK en Transcare vrij na het vonnis van 1 juni 2005 ruchtbaarheid te geven aan het feit dat zij in een bodemprocedure in het gelijk waren gesteld om een eventueel bestaand imago van inbreukmaker weg te nemen. De rechtbank is op grond van dat alles van oordeel dat voor zover ABK en Transcare al het imago van ‘inbreukmakers’ zouden hebben (gehad), daarmee nog onvoldoende is komen vast te staan dat dit aan Snoeks kan worden verweten.

Bewaarkosten

4.19. ABK en Transcare vorderen ieder bewaarkosten ten gevolge van de door Snoeks gelegde beslagen. Ten aanzien van Transcare valt niet in te zien dat zij bewaarkosten heeft gemaakt, nu het beslag bij haar geen doel heeft getroffen. Dat is anders ten aanzien van de door ABK gestelde kosten. Vaststaat dat onder haar goederen in beslag zijn genomen. Met de beslissing in de oppositieprocedure d.d. 23 januari 2007 is definitief de grondslag voor deze beslagen komen te vervallen, zodat schadeplichtigheid terzake van de gelegde beslagen bestaat tot die datum. Voor het door ABK gehanteerde tarief van € 800 per m² per jaar ontbreekt evenwel een deugdelijke onderbouwing. Evenmin valt in te zien op grond waarvan

---

een bewaarloon van € 10,- per dag verschuldigd zou zijn. Snoeks heeft de redelijkheid van die bedragen bestreden, evenwel zonder te vermelden tot wel bedrag zij deze wel redelijk zou achten. De rechtbank zal de bewaarkosten ten aanzien van het beslag daarom ex aequo et bono begroten op een bedrag van € 10.000,- inclusief rente tot en met de dag waarop dit vonnis wordt gewezen.

Waarde onverkoopbare inbouwdelen

4.20. ABK stelt dat de beslagen goederen van nul en generlei waarde zijn geworden. Een onderbouwing daarvoor ontbreekt evenwel. Vast staat dat deze producten bestemd waren voor de Opel Vivaro en Renault Traffic. Voor deze bedrijfsauto's zijn tussen de datum van beslaglegging en de datum waarop het octrooi in oppositie is vernietigd geen nieuwe modellen verschenen. Zonder nadere toelichting, die ontbreekt, valt daarom niet in te zien dat deze producten geheel onbruikbaar of zelfs maar minder in waarde zijn geworden. Ook deze schadepost zal daarom worden afgewezen.

Bijkomende kosten

4.21. ABK en Transcare hebben vergoeding gevorderd van bijkomende kosten, samenhangend met de tijd die partijen hebben besteed aan de beslaglegging en de tenuitvoerlegging van het kort geding vonnis, alsmede de kosten van henzelf, de deskundigen en advocaten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW. Het bestaan en de hoogte van deze kosten zijn door Snoeks gemotiveerd bestreden, terwijl zij voorts terecht heeft aangevoerd dat de kosten van de raadsliden niet voor toewijzing in aanmerking kunnen komen nu deze reeds zijn begrepen in de proceskostenveroordeling. Een nadere onderbouwing waarop deze kosten betrekking hebben ontbreekt. Een specificatie is evenmin overgelegd. Onder die omstandigheden kan de op deze kosten betrekking hebbende vordering niet voor toewijzing in aanmerking komen.

Slotsom

4.22. De rechtbank ziet geen aanleiding een onafhankelijke deskundige te benoemen voor het begroten van de schade die ABK en Transcare stellen te hebben geleden. Met uitzondering van de bewaarkosten, waarvan voldoende aannemelijk is gemaakt dat die zijn gemaakt, hebben ABK en Transcare onvoldoende gesubstantieerd gesteld dat zij schade hebben geleden *ten gevolge van de handhaving* door Snoeks van het octrooi. Waar het *bestaan* van schade waarvoor Snoeks aansprakelijk kan worden gehouden onvoldoende aannemelijk is geworden, is geen plaats voor benoeming van een deskundige om de *hoogte* van die schade vast te stellen. Aan de enkele stelling van ABK en Transcare ter comparitie dat zij stukken ter onderbouwing van hun vorderingen kunnen inbrengen gaat de rechtbank voorbij. Niet alleen had van ABK en Transcare mogen worden verwacht dat zij deze stukken reeds bij dagvaarding en in elk geval voorafgaand aan de comparitie van partijen in het geding zouden hebben gebracht, ook hebben zij op geen enkele wijze nader gepreciseerd welke stukken ter onderbouwing van welke stelling of vordering zij zouden willen overleggen.

4.23. Op grond van het voorgaande komt de rechtbank tot de slotsom dat van de vorderingen van ABK alleen toewijsbaar is de vergoeding voor de bewaarkosten van het gelegde beslag. De vorderingen van Transcare dienen in hun geheel te worden afgewezen.

4.24. Nu ABK en Transcare een gezamenlijke proceskostenveroordeling hebben verzocht en zij deels in het gelijk en deels in het ongelijk zijn gesteld, zal de rechtbank de proceskosten compenseren in die mate dat iedere partij haar eigen kosten zal hebben te dragen.

Dit vonnis is niet gewezen door de rechter ten overstaan van wie de comparitie van partijen is gehouden, aangezien deze rechter niet langer in deze rechtbank werkzaam is.

5. De beslissing

De rechtbank

- 5.1. veroordeelt Snoeks tot betaling aan ABK van een bedrag van € 10.000,- te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf 19 november 2009;
- 5.2. wijst de overige vorderingen af;
- 5.3. bepaalt dat ieder der partijen zijn eigen proceskosten heeft te dragen;
- 5.4. verklaart de veroordeling onder 5.1 uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. R. Kalden en in het openbaar uitgesproken op 18 november 2009.

Voor griffier/afschrijver

18 NOV. 2009

De Griffier,